

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਰਵ ਖਜਾਨਿਆਂ ਤੋਂ ਮਾਲਾਮਾਲ ਬਣਾਉਣ , ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਈਸ਼ਵਰੀ ਮੱਤ ਤੇ ਚੱਲੋ , ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰ ਵਰਸਾ ਲਵੋ , ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਹਾਰ ਨਹੀਂ ਖਾਓ ”
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਈਸ਼ਵਰੀ ਮੱਤ, ਦੈਵੀ ਮੱਤ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਮੱਤ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜਾ ਮੁੱਖ ਅੰਤਰ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਈਸ਼ਵਰੀ ਮੱਤ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵਾਪਿਸ ਆਪਣੇ ਘਰ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਦੈਵੀ ਮੱਤ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁਖੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵੀ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਮੱਤ ਹੈ। ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਉਤਰਦੇ ਤਾਂ ਥੱਲੇ ਹੀ ਹੋ। ਮਨੁੱਖ ਮੱਤ ਦੁੱਖੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਈਸ਼ਵਰੀ ਮੱਤ ਤੇ ਚੱਲਣ ਦੇ ਲਈ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬਾਪ ਤੇ ਪੂਰਾ ਨਿਸ਼ਚਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬਾਪ ਨੇ ਅਰਥ ਤਾਂ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ, ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਸ਼ਾਂਤ ਸਵਰੂਪ ਹਾਂ। ਜੱਦ ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਘਰ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਸ਼ਾਂਤ ਸਵਰੂਪ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਜੱਦ ਆਰਗਨਸ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਤੱਦ ਟਾਕੀ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਛੋਟੇ ਆਰਗਨਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਵੱਡੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤਾਂ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਥ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਟਾਕੀ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪਰਮਧਾਮ ਦੀਆਂ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਹੋ, ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਟਾਕੀ ਬਣਦੀ ਹੋ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾਲੇਜ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਟਾਕੀ ਬਣਿਆ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਆਪਣਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ, ਮੱਧ, ਅੰਤ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਪੜ੍ਹਾਈ, ਉਹ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸਮਾਨੀ ਪੜ੍ਹਾਈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸ਼ਰੀਰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਦੀਆਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਹੈ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ, ਉਹ ਹੀ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡੇ ਮਿਸਲ ਮੈਂ ਗਰਭ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਹੀ ਨਹੀਂ ਉਠਦਾ। ਇਹ ਰੱਥ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਤਾ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਨਦੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਪੁਤਰਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਨਦੀ। ਪਾਣੀ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਹੈ ਮਹਾ ਨਦੀ ਮਤਲਬ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਗਿਆਨ ਨਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬਾਪ ਹਾਂ। ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਮੈਂ ਵੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੇਰਾ ਪਾਰ੍ਵ ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਛਾੜੀ ਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਬਿਲਕੁਲ ਪਤਿਤ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤੱਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਆਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਇਵੇਂ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੌਣ? ਸਿਵਾਏ ਈਸ਼ਵਰ ਦੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਦੇ ਲਈ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੀ ਸਵਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋਣਗੇ ਨਾ। ਬਾਪ ਹੀ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਸ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਚੈਤਨ ਬੀਜ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਆਦਿ, ਮੱਧ, ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਸੱਤ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਚੈਤਨ ਬੀਜਰੂਪ ਹਾਂ, ਇਸ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰੂਪੀ ਝਾੜ ਦੀ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਾਲੇਜ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਅਥਵਾ ਡਰਾਮਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਫਿਰਦਾ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੱਦ ਦਾ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਘੰਟੇ ਚੱਲਦਾ ਹੈ। ਇਸਦੀ ਗੀਲ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਹੈ। ਜੇ -ਜੇ ਟਾਈਮ ਪਾਸ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਪਹਿਲੇ ਅਸੀਂ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਸੀ ਫਿਰ ਹੇਲੀ - ਹੇਲੀ ਅਸੀਂ ਖਤਰੀ ਕੁਲ ਵਿੱਚ ਆ ਗਏ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਰਾਜ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਇਹ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸ਼ੁਰੂ - ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਣ ਆਏ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਸੀ। 1250 ਵਰ੍ਹੇ ਰਾਜ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਟਾਈਮ ਤਾਂ ਗੁਜਰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਦਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਚਿੰਤਨ ਕਰ ਵੀ ਨਾ ਸਕੇ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਸੀ ਫਿਰ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਂਦੇ, ਵਰ੍ਹੇ ਪਿਛਾੜੀ ਵਰ੍ਹੇ ਪਾਸ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਹੁਣ ਕਿੰਨੇ ਵਰ੍ਹੇ ਪਾਸ ਕਰ ਚੁਕੇ ਹਾਂ। ਹੇਲੀ - ਹੇਲੀ ਸੁੱਖ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ, ਸਤੋ ਰਜੇ, ਤਮੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਜਰੂਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਫਿਰ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨ ਕਰ ਫਿਰ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਸਭ ਤਾਂ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਜਰੂਰ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਰੀਤੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਚੱਕਰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਅਤੇ ਝਾੜ ਦੇਨੇ ਮੁੱਖ ਚਿੰਤਰ ਹਨ। ਕਲਪ ਬ੍ਰਿਖ ਨਾਮ ਹੈ ਨਾ। ਕਲਪ ਦੀ ਉਮਰ ਕਿੰਨੇ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਅਨੇਕ ਮੱਤ ਹੈ। ਕੋਈ ਕੀ ਕਹਿਣਗੇ, ਕੋਈ ਕੀ ਕਹਿਣਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕਈ ਮਨੁੱਖ ਮੱਤ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਈਸ਼ਵਰ ਮੱਤ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਿਆ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਈਸ਼ਵਰੀ ਮੱਤ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਪਵੇ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਮੱਤ ਨਾਲ, ਦੈਵੀ ਮੱਤ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਮੱਤ ਤੋਂ ਵਾਪਿਸ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ। ਦੈਵੀ ਮੱਤ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਤਰਦੇ ਹੀ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਕਲਾ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਆਸ਼ੁਰੀ ਮੱਤ ਤੋਂ ਵੀ ਉਤਰਦੇ ਹੋ। ਪਰ ਦੈਵੀ ਮੱਤ ਵਿੱਚ ਸੁੱਖ ਹੈ, ਆਸ਼ੁਰੀ ਮੱਤ ਵਿੱਚ ਦੁੱਖ ਹੈ। ਦੈਵੀ ਮੱਤ ਵੀ ਇਸ ਸਮੇਂ ਬਾਪ ਦੀ ਦਿੱਤੀ ਹੋਈ ਹੈ ਇਸਲਈ ਤੁਸੀਂ ਸੁਖੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਦੂਰ - ਦੂਰ ਤੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਕਮਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਬਾਹਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਦ ਬਹੁਤ ਧਨ ਇਕੱਠਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਖਜਾਨਾ ਲੈ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਾਲ ਦਿੱਤੇ ਸੀ। ਉਹ ਸਭ ਤੁਸੀਂ ਗਵਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹੀ ਗੱਲ

ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਗਵਾਇਆ ਹੈ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਗੱਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਨਾ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹਾਂ ਬਾਬਾ, 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਮਿਲੇ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਵਰਸਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝੀ ਆਈ ਹੈ ਬਰੇਬਰ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਬਾਬਾ, ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਰਜਾਈ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਅੱਛਾ, ਫਿਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੋ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਰੋ ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਦੇ ਭੂਤ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਹਰਾ ਦਿੱਤਾ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦੇ ਬਾਦ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਹਾਰਦੇ ਹੋ। ਲੋਭ ਕੀਤਾ, ਰਿਸ਼ਵਤ ਖਾਈ। ਲਾਚਾਰੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੋਰ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਲੋਭ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਪੇਟ ਪੂਜਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਹਰਜਾ ਨਹੀਂ। ਭਾਵੇਂ ਖਾਓ ਪਰ ਕਿਤੇ ਫਸ ਨਹੀਂ ਮਰਨਾ, ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਦੁੱਖ ਹੋਵੇਗਾ। ਪੈਸਾ ਮਿਲੇਗਾ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਖਾਣਗੇ, ਕਿੱਥੇ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਪਕੜ ਲਿਆ ਤਾਂ ਜੇਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਵੇਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੋ, ਉਸਦਾ ਫਿਰ ਰੇਸਪੋਨਸੀਬਲ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਾਪ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੇਲ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਜੇਲ ਆਦਿ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਜੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਰਸਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, 21 ਜਨਮ ਲਈ ਵੈਸੇ ਹੀ ਫਿਰ ਲੈਣਗੇ। ਸਾਰੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਗਰੀਬ ਪੂਜਾ, ਸਾਹੂਕਾਰ ਪੂਜਾ। ਪਰ ਉੱਥੇ ਦੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਬਾਪ ਗਰੰਟੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਇੱਕੋ ਸਮਾਣ ਤਾਂ ਬਣ ਨਾ ਸਕਣ। ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ - ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਰਜਾਈ ਵਿੱਚ ਸਭ ਚਾਹੀਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿਵੇਂ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਉਤਰਦੇ ਹਾਂ। ਸਮਝੀ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਨਾ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਸਮਝੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਬਾਪ ਸਮਝੀ ਦਿਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕੋਈ ਪੜ੍ਹਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਇਸ ਨੂੰ ਮਹਾਮੰਤ੍ਰ ਵਸੀਕਰਣ ਮੰਤਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਰਥਾਤ ਮਾਇਆ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਦਾ ਮੰਤਰ। ਮਾਇਆ ਜੀਤੇ ਜਗਤਜੀਤ। ਮਾਇਆ 5 ਵਿਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਬਿਲਕੁਲ ਕਲੀਅਰ ਹੈ - 5 ਵਿਕਾਰ ਇਸਤਰੀ ਵਿੱਚ, 5 ਵਿਕਾਰ ਪੁਰਸ਼ ਵਿੱਚ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਗਧਾ ਅਰਥਾਤ ਟੱਟੂ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਗਧੇ ਦਾ ਸਿਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਗਿਆਨ ਬਗੈਰ ਅਸੀਂ ਵੀ ਇਵੇਂ ਸੀ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਰਮਣੀਕ ਰੀਤੀ ਬੈਠ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਸੁਪਰੀਮ ਟੀਚਰ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਜੇ ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ ਉਹ ਫਿਰ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਾ ਕਰਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬੋਲੋ, ਬਾਪ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ, ਹੁਣ ਮਨੇ ਨਾ ਮਨੇ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਹੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵੀ ਜਰੂਰ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਕਿਚੜੇ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹਾਂ। ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕੇ। ਉੱਥੇ ਅਸੀਂ ਬਹਿਸ਼ਤ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁੱਖੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਇੱਥੇ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਦੁੱਖੀ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਨਰਕ ਕਰੋ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਯ ਵੈਤਰਨੀ ਨਦੀ ਕਰੋ, ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਛੀ - ਛੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਫੀਲ ਕਰਦੇ ਹੋ - ਕਿੱਥੇ ਸਤਯੁਗ ਸਵਰਗ, ਕਿੱਥੇ ਕਲਯੁਗ ਨਰਕ! ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਵੰਡਰ ਆਫ ਵਰਲਡ। ਤੇਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਇੱਥੇ ਇਸ ਗੰਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਟਾ ਦੇ ਕੀੜੇ ਨੂੰ ਭ੍ਰਮਰੀ ਭੂ - ਭੂ ਕਰ ਆਪਸਮਾਨ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਕਿਚੜ ਵਿੱਚ ਪਏ ਹੋਏ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਕੇ ਭੂ - ਭੂ ਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀੜੇ ਤੋਂ ਅਰਥਾਤ ਸੂਦਰ ਤੋਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਬਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵੀ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਸਮਝਾਈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਦਿਲ ਨਾਲ ਲੱਗਦਾ ਵੀ ਹੈ ਬਾਬਾ ਸੱਚ - ਸੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਰੇ ਮਾਇਆ ਦੀ ਦੂਬਨ ਵਿੱਚ ਫਸੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਬਾਹਰ ਦਾ ਸ਼ੇ ਕਿੰਨਾ ਹੈ? ਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁਬਣ ਤੋਂ ਆਕੇ ਬਚਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਸ੍ਰਾਗ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਰਾਗ ਦਾ ਨਾਮ ਸੁਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਸ੍ਰਾਗ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਸਿਰਫ ਇਹ ਚਿੱਤਰ ਹੈ। ਇਹ ਸ੍ਰਾਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਕਿੰਨੇ ਧਨਵਾਨ ਸੀ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਰੋਜ਼ ਮੰਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਗਿਆਨ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਕਦੇ ਸੀ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਬਦਲੇ ਹੁਣ ਫਿਰ ਹਿੰਦੂ - ਹਿੰਦੂ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਹਿੰਦੂ ਮਹਾਸਭਾ ਦਾ ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਟ ਆਇਆ ਸੀ। ਬੋਲਿਆ, ਅਸੀਂ ਵਿਕਾਰੀ ਅਸੁਰ ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਕਿਵੇਂ ਕਹਿਲਾਈਏ? ਅਸੀਂ ਕਿਹਾ ਅੱਛਾ ਆਓ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਈਏ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਫਿਰ ਤੋਂ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾ ਦਵਾਂਗੇ। ਬੈਠ ਕੇ ਸਿੱਖੋ। ਬੋਲਾ, ਦਾਦਾ ਜੀ ਫੁਰਸਤ ਕਿੱਥੇ? ਫੁਰਸਤ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਕਿਵੇਂ ਬਣਨਗੇ! ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ ਨਾ। ਵਿਚਾਰੇ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮਰ ਗਿਆ। ਇਵੇਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ ਕਿ ਉਹ ਕੋਈ ਪੂਜਾ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ। ਨਹੀਂ, ਇਵੇਂ ਹੀ ਚਲਾ ਆਇਆ ਸੀ, ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਇੱਥੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਆ ਨਾ ਸਕੇ। ਫਿਰ ਵੀ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਉਣਗੇ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਮਾਇਆ ਬੜੀ ਪ੍ਰਬਲ ਹੈ। ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਭੁੱਲ ਕਰਾਉਂਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਕਦੀ ਕੋਈ ਉਲਟਾ - ਸੁਲਟਾ ਪਾਪ ਹੋ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸੱਚੇ ਦਿਲ ਤੋਂ ਸੁਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਪ ਤਾਂ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤਰ ਦੇ ਪਾਪੀ ਹਾਂ। ਇਹ ਕਿਸਨੇ ਕਿਹਾ? ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ - ਬਾਪ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜਾਂ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਫੀਲ ਕਰਦੇ ਹੋ ਬਰੇਬਰ ਅਸੀਂ ਜਨਮ ਜਨਮਾਂਤਰ ਦੇ ਪਾਪੀ ਸੀ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪਾਪ ਜਰੂਰ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਕਈ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਪਾਪ ਤਾਂ ਵਰਨਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਜਨਮ ਦਾ ਵਰਨਣ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸੁਣਾਉਣ ਨਾਲ ਵੀ ਹਲਕਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਰਜਨ ਦੇ ਅੱਗੇ ਬਿਮਾਰੀ ਸੁਣਾਉਣੀ ਹੈ - ਫਲਾਣੇ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ, ਚੋਰੀ ਕੀਤੀ....., ਇਸ ਸੁਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਲੱਜਾ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਵਿਕਾਰ ਦੀ ਗੱਲ

ਸੁਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਲੱਜਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਸਰਜਨ ਤੋਂ ਲੱਜਾ ਕਰਣਗੇ ਤਾਂ ਬਿਮਾਰੀ ਛੁੱਟੇਗੀ ਕਿਵੇਂ? ਫਿਰ ਅੰਦਰ ਦਿਲ ਨੂੰ ਖਾਂਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਸੱਚ ਸੁਣਾਉਣਗੇ ਤਾਂ ਯਾਦ ਕਰ ਸਕਣਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਸਰਜਨ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿੰਨੀ ਦਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡੀ ਕਾਇਆ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕੰਚਨ ਰਹੇਗੀ। ਸਰਜਨ ਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਹਲਕਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਆਪ ਹੀ ਲਿੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤਰ ਪਾਪ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਪਆਤਮਾ ਹੀ ਬਣੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਲੈਣ - ਦੇਣ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸੱਚਾ ਸਤਿਗੁਰੂ, ਅਕਾਲਮੂਰਤ ਹੈ ਬਾਪ, ਉਹ ਕਦੀ ਪੁਨਰਜਨਮ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਨਾਮ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਪਰ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਆਤਮਾ ਦਾ ਇਹ ਤਖਤ ਹੈ। ਸੋਭਦਾ ਵੀ ਇੱਥੇ ਹੈ, ਤਿਲਕ ਵੀ ਇੱਥੇ (ਭ੍ਰਿਕੂਟੀ ਵਿੱਚ) ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤਿਲਕ ਇਕਦਮ ਬਿੰਦੀ ਮਿਸਲ ਦਿੰਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਪ ਹੀ ਤਿਲਕ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਜੇ ਬਹੁਤ ਸਰਵਿਸ ਕਰਣਗੇ ਤਾਂ ਵੱਡਾ ਮਹਾਰਾਜ ਬਣਨਗੇ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਥੋੜੀ ਪੜ੍ਹਨੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਇੰਨੀ ਉੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੇ ਫਿਰ ਅਟੈਸ਼ਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਬੈਠਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਕੋਈ ਦਾ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਚੰਗਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਦਾ ਕਿੱਥੇ - ਕਿੱਥੇ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ 10 ਮਿੰਟ ਲਿੱਖਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ 15 ਮਿੰਟ ਲਿੱਖਦੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਦਾ ਚਾਰਟ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹੇਗਾ - ਬਾਬਾ ਇੰਨਾ ਸਮੇਂ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੇ। 15 ਮਿੰਟ ਤੋਂ ਜਾਸਤੀ ਤਾਂ ਕੋਈ ਲਿੱਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬੁੱਧੀ ਇੱਧਰ - ਉੱਧਰ ਭੱਜਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸਭ ਇੱਕਰਸ ਹੋ ਜਾਣ ਤਾਂ ਫਿਰ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਬਾਪ ਕਿੰਨੀ ਮਿੱਠੀ - ਮਿੱਠੀ ਲਵਲੀ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਕੋਈ ਗੁਰੂ ਨੇ ਨਹੀਂ ਸਿਖਾਇਆ। ਗੁਰੂ ਤੋਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਥੋੜੀ ਸਿੱਖੇਗਾ। ਗੁਰੂ ਤੋਂ ਤਾਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸਿੱਖਣ ਗੇ ਨਾ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਸਿੱਖਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਹੈ ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਵਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਮੰਤਰ। ਮਾਇਆ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਧਨ ਨੂੰ ਸੰਪਤੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਲਈ ਕਹਿਣਗੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਸੰਪਤੀ ਹੈ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਕਦੀ ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ। ਆਦਿ ਦੇਵ, ਆਦਿ ਦੇਵੀ ਨੂੰ ਜਗਤ ਪਿਤਾ, ਜਗਤ ਅੰਬਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਸਵਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਹਨ। ਅਵਿਨਾਸੀ ਗਿਆਨ ਧਨ ਲੈਕੇ ਅਸੀਂ ਧਨਵਾਨ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਅੰਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਕਈ ਆਸ਼ਾਵਾਂ ਲੈਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਲਕਸ਼ਮੀ ਦੇ ਕੋਲ ਸਿਰਫ ਧਨ ਦੇ ਲਈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਵੱਡੀ ਕੋਣ ਹੋਈ? ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ, ਅੰਬਾ ਤੋਂ ਕੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ? ਲਕਸ਼ਮੀ ਤੋਂ ਕੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ? ਲਕਸ਼ਮੀ ਤੋਂ ਸਿਰਫ ਧਨ ਮੰਗਦੇ ਹਨ। ਅੰਬਾ ਤੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਅੰਬਾ ਦਾ ਨਾਮ ਜਾਸਤੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਹਿਣ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਮਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਜਾਸਤੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ, ਫਿਰ ਵੀ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰੋ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਓ। ਗਾਡ ਫਾਦਰ ਦੇ ਤੁਸੀਂ ਸਟੂਡੈਂਟ ਹੋ। ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਬਣੇ ਸੀ ਫਿਰ ਹੁਣ ਵੀ ਉਹ ਹੀ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਸੱਤ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦੀ ਕਥਾ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਆਪਣੀ ਬਿਮਾਰੀ ਸਰਜਨ ਤੋਂ ਕਦੀ ਵੀ ਛਿਪਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਭੂਤਾਂ ਤੋਂ ਆਪ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਰਾਜ ਤਿਲਕ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਸਰਵਿਸ ਜਰੂਰ ਕਰਨੀ ਹੈ।

2. ਆਪ ਨੂੰ ਅਵਿਨਾਸੀ ਗਿਆਨ ਧਨ ਨਾਲ ਧਨਵਾਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਲੈਣ - ਦੇਣ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੇ ਪੂਰਾ - ਪੂਰਾ ਅਟੈਸ਼ਨ ਦੇਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਗੀਤਾ ਦਾ ਪਾਠ ਪੜ੍ਹਨ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨਸ਼ਟੇਮੋਹਾ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਸਵਰੂਪ ਭਵ:
ਗੀਤਾ ਗਿਆਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪਾਠ ਹੈ - ਅਸਰੀਰੀ ਆਤਮਾ ਬਣੇ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਪਾਠ ਹੈ ਨਸ਼ਟੇਮੋਹਾ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਸਵਰੂਪ ਬਣੇ। ਪਹਿਲਾ ਪਾਠ ਹੈ ਵਿਧੀ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਪਾਠ ਹੈ ਵਿਧੀ ਤੋਂ ਸਿੱਧੀ। ਤਾਂ ਹਰ ਸਮੇਂ ਪਹਿਲੇ ਆਪ ਇਹ ਪਾਠ ਪੜ੍ਹ ਫਿਰ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਓ। ਇਵੇਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ ਕਰ ਵਿਖਾਓ ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਅਨੇਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਭਾਗ ਦੀ ਰੇਖਾ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਾ ਸਕਣ।

ਸਲੋਗਨ:- ਪਰਮਾਤਮ ਸਨੇਹ ਵਿੱਚ ਸਮਾਏ ਰਹੋ ਤਾਂ ਮਿਹਨਤ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗੇ।
